

PAPEŽ LEVIČAR!?

IVAN ŠTUHEC

Papež Frančišek je minuli teden bil v središču svetovne in domače javnosti. V slovenskih kinematografih od velike noči naprej vrtijo film »Papež Frančišek: pot do Svetega sedeža«. Izšla je pričakovana posinodalna apostolska spodbuda o ljubezni v družini »Amoris laetitia«. Napovedal je obisk begunskega tabora na otoku Lesbos. Doma pa se je vnela polemika ob govoru predsednice Nove Slovenije na sobotnem shodu na Trgu Republike in intervjuu patra Cestnika za Mladino. V obeh primerih je referenčna oseba tudi papež Frančišek.

Če odmislimo slovensko, vnaprej znano in že tolikokrat videno politično sceno, ko levi medijski prostor izkoristi vsako nakazano ali dejansko vrzel v desnem političnem polu za uveljavljanje načela divide et impera (deli in vladaj), ter naivnost ali politično nesposobnost, da se tej pasti izogneš, je kljub vsemu pomembno vprašanje, kdo je papež Frančišek in kaj je njegova smer. Odgovor na to vprašanje je pomemben zaradi neprestanega polaščanja Frančiška na strani politične levece.

Film o papežu Frančišku, ki si ga je vredno ogledati iz več razlogov, nam pri tem lahko zelo pomaga. Španska novinarka Ane (Silvia Abascal) je čisto po naključju bila določena za spremljanje konklava, ko je bil izvoljen za papeža kardinal Ratzinger. S takratnim kardinalom Bergogliem se je srečala v usodnem trenutku svojega življenja, ko je njen partner od nje zahteval, naj naredi splav. Srečanje z očetom Jorgejem, kot so ga klicali njegovi verniki, ki ji da podobico Marije razvezovalke vozlov, je za Ane, ki je agnostik, odločilno. Odloči se, da otroka ne bo splavila, zapusti svojega partnerja in se kot novinarka vrže v raziskovanje, kdo pravzaprav je Jorge Bergoglio.

Glede na to, da je jezuit, kasneje škof in kardinal Bergoglio živel v nemirnih časih peronizma v Argentini, je tudi za Ane bilo ključno vprašanje, ali je bil na strani oblasti z diktatorskimi elementi ali na strani revolucionarnih prevratnikov, ki so imeli podporo tudi pri nekatereh jezuitih. Ane se z raziskovalno strastjo dokoplje do temeljnega spoznanja: Bergoglio je bil na strani človeka in to tistega, ki je trpel in bil v nevarnosti. Končno je to neposredno izkusila na lastni življenjski poti. Film jasno pokaže, kako Ane zavrne levičarsko propagandno stališče kolega novinarja do kardinala in kako Bergoglio zavrne ponujeno kupčijo od predsednika in predstavnice kapitala, ki se predstavlja kot katoličanka. Bergoglio ni ne levičar ne desničar v strogo političnem smislu argentinske realnosti. Ne rešuje družbenega sistema, ampak konkretne ljudi. Zbližanje z Ane je mogoče, ker tudi ona kot novinarka ni pristala na uradne žurnalistične ideološke klišeje. Iskala je resnico!

Papež Frančišek je tudi v svoji apostolski spodbudi zvest tej liniji. Uspelo mu je zvoziti med progresisti in konservativci (levimi in desnimi). Kako? Tako, da je postavil v središče človeka in njegovo odgovornost v določenem položaju. Kot izpostavljajo prvi povzetki spodbude, bi lahko njeno vsebino povzeli v naslednjih ključnih besedah: razločevanje, spremljanje, vključevanje in usmiljenje. Gre za duhovni napor in človeške odločitve. Težišče je iz dogmatistično normativnega moralizma prestavljeno na medosebni odnos, ki išče pot med strogim izpolnjevanjem norm (rigorizmom-janzenizmom) in laksizmom-relativizmom, ki misli, da je v imenu svobode dovoljeno vse.

Če to njegovo metodo prenesemo na področje političnega, potem je tudi na tem potrebno najprej razlikovanje, ki upošteva določen položaj situacije. Ta metoda nas pripelje do razlikovanja med vojnimi begunci, ekonomskimi migranti in infiltriranimi ekstremisti, ki lahko prve in druge izkoristijo za svoje zle namene. Državne oblasti in politiki so torej dolžni to razlikovanje izvajati, različne kategorije na njim primeren način spremljati. Integrirati tiste, ki to želijo in si zaradi svojega položaja tudi zaslužijo, v obstoječi evropski pravni red in ne v karkoli drugega. Pravica do azila je institut pravno-državnega usmiljenja. Na tej ravni velja, da so politične skupnosti pri svojih odločitvah avtonomne.

V vsaki krizi pa je pomembno, da obstajajo tudi organizacije, ki zgoraj navedeni nivo pravno-političnega delovanja presegajo. Med te organizacije spadajo tudi Cerkve in verske skupnosti, ki morajo pogosto delovati mimo in onkraj zakonov, ne glede na politično opcijo, ko gre za človeka v stiski.

Tako kot vse zakonske zveze in družine ne ustrezajo običajnim okvirom cerkvenega pojmovanja zakonske skupnosti, tako tudi begunsko-migrantska problematika ni vedno rešljiva zgolj po pravni poti. Če pa slednja posebej zataji, je toliko bolj razumljivo, da se moralna avtoriteta, kar papež je, pogumno oglasi in pokaže na problem človeških usod, ki jih nemalo konča tragično. Na tem mestu ni odveč spomniti na odlično okrožnico Benedikta XVI., »Bog je ljubezen«, ki v 26. točki med drugim pravi: »namesto da bi s posameznimi dejanji ljubezni ohranjali obstoječe razmere, je treba ustvariti pravični red, v katerem bodo vsi prejeli njim lastni delež gmotnih dobrin«.

Ko razlikujemo v polju politike, je torej v ospredju merilo pravičnosti. Ko pa razlikujemo in spremljamo cerkvene osebnosti, pa merilo ljubezni. Zato papež Frančišek ni levičar, pa tudi desničar ne.

(Družina)

Begunski otroci v dijaških domovih

Mladoletniki brez spremstva so po navedbah slovenskega ministrstva za notranje zadeve najbolj občutljiva kategorija ranljivih oseb, ki potrebuje prilagojeno strokovno obravnavo in varno nastanitev. Med njimi so tudi mladoletni begunci brez staršev, sorodnikov ali drugih skrbnikov, ki so prišli z begunskim valom. Trenutno jih je v Sloveniji 29. Nekaterim od njih je vlada za obdobje do konca julija 2017 zagotovila nastanitev in oskrbo v Dijaškem domu Srednje gozdarske in lesarske šole Postojna ter v Dijaškem domu Nova Gorica. Slednji jih je sprejel že ta ponedeljek.

Od 29 begunskih otrok brez spremstva jih sedem za zdaj še ostaja v azilnem domu v Ljubljani, ena deklica je našla dom v rejniški družini, enajst se jih bo vselilo v postojnski dijaški dom, deset pa v novogoriškega. Vsi otroci bodo vključeni v izobraževalni proces - mladoletniki bodo v Novi Gorici obiskovali osnovno šolo za odrasle.

Ravnatelj dijaškega doma Dragan Kojić o novih gojencih

pravi: »Osem jih prihaja iz Afganistana, fant iz Iraka in fant iz Alžirije. Skupaj s kolegi MNZ oz. predstavniki centra za socialno delo in azilnega doma bomo z zakonitimi zastopniki nastanitve

povedal župan Matej Arčon.

Od enajstih mladoletnih otrok, ki bodo nastanjeni v dijaškem domu v Postojni, jih bo sedem obiskovalo dve osnovni šoli, štirje pa bodo vključeni v osnovno šolo za odrasle. Država bo v obeh krajih zaposlila tudi nove strokovne delavce - v novogoriškem domu pet, v postojnskem pa sedem. Za projekt je že zagotovljenega približno pol milijona evrov.

Če bi se število mladostnikov brez spremstva v Sloveniji utegnilo povečati, pa so po zagotovilih državnega sekretarja na notranjem ministrstvu Boštjana Šefica na voljo rezervne zmogljivosti, »ki jih bomo udejanili po potrebi, predhodne pogovore z lokalnimi skupnostmi smo že opravili, vendar seveda nobena odločitev ni sprejeta«.

Od skupno 29 begunskih otrok jih je 20 zaprosilo za mednarodno zaščito. Večina med njimi je Afganistancev. Med devetimi otroki, ki imajo zaščito že priznано, sta tudi dva Sirca, stara 15 in 16 let. Vsak pa ima tu svojega zakonitega zastopnika.

teh otrok zagotovili.« Nadzor nad njimi bo nekoliko večji kot sicer, zagotavlja ravnatelj »24-urno varovanje oseb in premoženja v dijaškem domu je zagotovljeno, urnik strokovnih delavcev pa bo prežemal časovni lok od jutranjih do po polnočnih ur, vse s ciljem preventivnega delovanja, ter da se na morebitne negativne dogodke karseda hitro odzovemo.«

V Novi Gorici projekt nastanitve begunskih otrok sprejemajo z razumevanjem, »ker verjame-memo v ta skupen projekt, ki je zelo dobro koordiniran, in nam prihod teh otrok ne sme predstavljati problema, ampak izziv,« je

Tudi v Sloveniji

V Argentini smo skoraj navajeni, da v bolnišnicah pride do nasilja nad zdravniškim osebjem. A v Sloveniji ...? V izolski bolnišnici je minuli ponedeljek, 22. avgusta, 70-letni napadalec s pištolo streljal na zdravnika in ga tako hudo ranil, da je pozneje kljub hitri medicinski oskrbi podlegel poškodbam. Napadalec je ubil tudi policista, ki ga je skušal ustaviti, še enega pa huje ranil. Sledil je obračun s policijo, v katerem je napadalec umrl. Stari znanec policije iz okolice Kopra je pred tem že bil v zaporu zaradi ropa pošte. Po ugotovitvah policistov se je očitno pripravil na umor zdravnika, ker da zavlačuje z zdravljenjem njegovega rakavega obolenja. Kriminalisti so po napadu opravili hišno preiskavo na domu storilca in našli še avtomatsko puško.

Po omenjeni tragediji se je med zdravniškimi organizacijami in ministrstvom za zdravje vnel besedni dvoboj o vzrokih za dogodek in stanje v slovenskem zdravstvu. Predsednica odbora

zasebnih zdravnikov pri Zdravniški zbornici Helena Mole je medtem poudarila, da si v zdravstvenem sistemu ne želijo varnostnikov: »Želimo si urejen zdravstveni sistem, kjer bomo lahko delali dobro, strokovno, mirno za bolnike. To delamo že sedaj. Ne samo dotični, tragično preminuli kolega, ki je isto jutro klical po Sloveniji, kje lahko še kaj naredi za svoje bolnike. Tudi večina izmed nas, ko nas skrbi za bolnike, ko vemo v kakšne dolge čakalne vrste jih pošiljamo, kličemo kolege in urejamo neposredno za njih možnost, da bodo pravočasno prišli do zdravstvenih storitev.«

V zdravniški zbornici so sicer prepričani, da je izolski dogodek povezan s stanjem v slovenskem zdravstvu. Predsednik zdravniškega sindikata Fides Konrad Kuštrin meni, da ni šlo za izgrejni dogodek, ampak za proizvod slabih družbenih razmer. Povzročilo ga je vzdušje v družbi, ki ga ustvarjajo politiki s tem, da ljudem obljublja vse, izpolnitev obljub pa ni.

165 let Mohorjeve družbe

V celjskem Narodnem domu so pripravili akademijo ob 165-letnici Mohorjeve družbe, najstarejše slovenske založbe. Predsednik Društva Mohorjeva družba Jože Planinšek je dejal, da Celje, ki založbo gosti skoraj 90 let, ni le knežje, pač pa tudi Mohorsko mesto.

Zgodovina Mohorjevi založbi ni prizanašala. Družba, ki je nastala po zamisli Slomška, njegovega

prijatelja Andreja Einspielerja in slavista Antona Janežiča, je bila zasnovana na Koroškem. Pozneje po prvi svetovni vojni, ko je imela več kot 90.000 članov, je morala zaradi nemškega nacionalističnega pritiska bežati iz Celovca na Prevalje; ko si je našla dom v Celju, je bila ponovno tarča nacistov. Po drugi svetovni vojni si je s težavo utirala pot v komunistični Jugoslaviji.

† dr. Peter Urbanec

V petek, 29. julija, so se Slovenci v Torontu z mašo v cerkvi Brezmadežne čudodelne svetinje, poslovili od rojaka, farana in vidnega predstavnika, dr. Petra Urbanca.

Peter Urbanec se je rodil leta 1924 v Olševku pri Preddvoru; bil

je sin koroških emigrantov. Oče, odvetnik Anton Urbanec, se je po izgubljenem koroškem plebiscitu y družino preselil v Ljubljano. Mladi Peter je po klasični gimnaziji študiral pravi, sprva v Ljubljani, potem pa v Padovi in Milanu, kjer je leta 1945 dosegel doktorat. Na svobodni univerzi v Bruslju je leta 1946 tudi diplomiral iz častnikarstva.

Državlanske vojne se dr. Urbanec ni udeležil. Med vojno je postal uspešen trgovec z znamkami na povezavi Beograd-Milano. Bil je petkrat aretiran, enkrat v smrtni nevarnosti. Leta 1945 se je pred komunistično revolucijo z bratom in prijatelji umaknil sprva v Italijo, nato pa čez Belgijo in Francijo v Latinsko Ameriko. Leta 1950 pa se je preselil v Toronto, ki je postal njegov novi dom.

Kot izrazit politični emigrant se je dr. Urbanec po nekaj letih izseljenstva politično angažiral in je v Slovenski demokratski stranki postal generalni tajnik. Pozneje je sprejel mesto tajnika v Slovenskem narodnem odboru, najvišjem političnem telesu slovenske emigracije.

Do osamosvojitve dr. Urbanec ni smel v Slovenijo: v beležki o njegovi kartoteki v seznamu udba.net ima poleg označbe za »sovražno emigracijo« veliko tiskano

črko A - navodilo za aretacijo takoj ob prihodu na jugoslovansko mejo. Skupaj s še osmimi emigrantu je omenjen v *Priročniku za delo milice na področju varstva ustavne ureditve* (Ljubljana, 1985).

V domovini smo poznali dr. Urbanca kot rednega obiskovalca vsakoletnega srečanja v Dragi. Kmalu po osamosvojitvi je tam nastopil s predavanjem *Kolaboracija v luči mednarodnih določb in prakse*. Pokazal je, da mednarodno pravo poleg nedovoljene predvideva tudi dovoljeno kolaboracijo - takšno, ki ni predvsem v okupatorjevem interesu, ampak v interesu okupiranega naroda - in jo celo zapoveduje. Takšna je kolaboracija slovenskih protikomunistov tudi bila. Opozoril je tudi na veleizdajo partizanov, ki so z okupatorjem pogosto sodelovali zoper lastni narod in zoper državo Kraljevino Jugoslavijo.

V letih, ko ni smel v domovino, je dr. Urbanec obiske v Evropi porabil tudi za raziskovanje v arhivih, ki jim slovenski zgodovinarji še danes ne namenjajo potrebne pozornosti - predvsem v zgodovinskem arhivu Generalštaba italijanske vojske in v nemškem Zveznem arhivu v Knoblezu. Tam je našel vrsto dokumentov, s katerimi je pojasnil prenekateri dogodek iz časa revolucije. Leta 2012 je sodeloval pri knjigi *Sodelovanje partizanov z okupatorjem*, leta 2015 pa je pri založbi Ignis izšla njegova knjiga *Skrita, nepoznana zgodovina NOB-revolucije*. V tem delu, kot priča medvojnih dogodkov dokazuje, da partizanskega boja zoper okupatorja v Sloveniji ni bilo.

Dr. Urbanec je leta 1978 zasnoval predlog za slovenski denar - dal je kovati slovenske zlatnike in srebrnike. Leta 1984 pa je izdal knjigo o Slovencih v Kanadi: *Slovenians in Canada*.

Dr. Urbanec je bil neutruden bojevnik za priznanje pravic in dostojanstva slovenskih političnih izseljencev. Po osamosvojitvi Slovenije je na podlagi analize slovenskih medijev mnogim slovenskim izobražencem in javnim osebnostim pošiljal prodorna mesečna poročila o delovanju in namenih slovenske tranzicijske levce. Bralci Družine se ga spominjamo po pismih, s katerimi je opozarjal na nepravilnosti v slovenskem prostoru in po poročilih iz Kanade o njegovem delovanju v slovenski skupnosti.

Matej Leskovar, Družina

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Da se nahajamo v krizi, to za Argentino ni nič novega; stalno živimo v krizi. A okoliščine so danes drugačne, kot smo jih bili vajeni v preteklosti. Od prihodnjega razvoja je mnogo odvisno, kam bomo šli kot država in družba, ne samo v gospodarskem in socialnem pogledu, temveč predvsem v političnem.

Quo vadis, peronizem? Od leta 1943 je ime »Perón« bistveno povezano z argentinsko politiko. Dejansko nobena izmed vlad drugega političnega predznaka ni dokončala ustavno določenega roka. Vmes so neuspešno nastopali tudi vojaški režimi; doživeli smo tudi gverilsko vojno in kruto zatiranje. Teorija, da je samo peronizem zmožen vladati v Argentini je zrasla tudi v krogih severnoameriških političnih strokovnjakov. Vse to tvori neke vrste tradicijo, ki državo postavlja izven običajnih političnih okvirov. To je bilo neizpodbitno do danes. V tem je posebnost sedanjega političnega trenutka. Macri in njegova stranka imata priložnost, da dokončno obrnejo ta list argentinske zgodovine. V prejšnjih člankih smo nakazali nihanje peronizma med skrajnim liberalizmom in levičarskim populizmom, odvisno od trenutnega »kaudiža«. A možnost, da kirchnerizem dokončno zatone (ali pa se vrne na oblast) predpostavlja novost, ki je ne smemo prezirati. Zadnje čase so v vladi nekoliko zaskrbljeni. Množijo se namreč prizori odpora pristašev prejšnje vlade. Mnogi vidijo celo neko sorazmerje: čim bolj sodna ustanova stiska gospo Cristino in proti njej proži nove postopke, bolj se množijo pocestne blokade in napadi na sedanjo vlado. Raste celo število grozilnih klicev. A kaže, da je na političnem odru kirchnerizem vedno bolj osamljen. Bivša predsednica se je vrnila z juga in nastanila v Buenos Aires prav zaradi nazadovanja njenih skupin na vseh področjih. Sama naj bi vodila »protiofenzivo«, ker ima še vpliv in se je v peronizmu bojijo. A kaže, da tudi to malo pomaga: pretekli petek so uprizorili 24-urni »pohod odpora« proti vladi, za delo in pod geslom »Cristina vodi«. Res da je vreme nagajalo in dež marsikomu vzel veselje do udeležbe. A celoten »projekt« je tako klavarno izpadel, da bi vlada lahko priredile slovesno praznovanje.

Pravočasen umik. Tradicionalni peronizem (da ga na nek način imenujemo), je nastopil samostojno pot. Zato tisti petek

in soboto ni bilo nobenega vidnega predstavnika stranke. Izostali so tudi v celoti peronistični sindikati. Vsi se skušajo čim prej in čim dalj posloviti od gospe in njenih zvestih. Primeri korupcije so namreč tako hudo prizadeli njihov ugled, da ogrožajo vsako možnost uspeha na volitvah. Do njih pa manjka le dobro leto. V državnem in tudi v provincijskih parlamentih se poslanske skupine razbijajo. Težava je v tem, da je gospa osebno sestavila volilne seznane peronizma in tja postavila najbolj zanesljive ljudi. A celo mnogi »zanesljivci« že zapuščajo izvirni hlev in iščejo drugega pastirja. Vsa težava tradicionalnih peronistov je, da gospa še vedno ohranja med 20 in 25 odstotkov priljubljenosti in, kot smo že zapisali, s tem ne more zmagati, lahko pa prepreči zmago upornega peronizma. Poleg tega, peronistična »obnova« tudi ni v celoti združena. Massa (in tudi De la Sota) še vedno stoji ob strani in gleda, v pričakovanju najugodnejšega trenutka, da bi prevzel vajeti celotnega upornega peronizma. Ta okoliščina seveda najbolj koristi Macriju. Čim bolj razbit je peronizem, tem večje možnosti ima vlada, ne le za miren prehod prve polovice mandata, temveč tudi za uspeh na dopolnilnih volitvah prihodnjega leta. Pravzaprav jo iz jame napak, ki si jo sama koplje, rešuje le ugodna okoliščina razklane opozicije.

Bo šlo na boljše? Po številnih zapletih okoli cen javnih storitev je vlada spoznala, da mora spremeniti načrte. Reda ne bo mogoče vzpostaviti v kratkem času, temveč vse kaže na dolgoročne ukrepe. Predvidevajo, da bodo vprašanje tarif lahko uredili komaj v naslednjih petih letih. Trenutno so strop povišic za plin določili na 300 %. A sedanja cena, v tem primeru, krije komaj 15 % celotnih stroškov in država bo zaradi uredbe Vrhovnega sodišča utrpela dodatno škodo v višini 30.000 milijonov pesov. V primeru elektrike je položaj nekoliko boljši, a tudi ni rožnat. Edini trenutni uspeh vlade lahko beležimo v omejevanju inflacije. Ta se iz meseca v mesec niža. Čeprav gospodarska dejavnost pada, zlasti avtomobilska industrija in gradnja, še ohranjamo iskrico upanja na izboljšanje. Raste število dovoljenj za nove zgradbe, kar govori o možnosti prihodnjega razmaha. Tudi javna dela se že pojavljajo, zlasti v provinci Buenos Aires. Nekaj se svetlika na obzorju.

O kolaboraciji in samoobrambi

Odlomek poglavja »Kolaboracija v luči mednarodnih določb in prakse« iz knjige dr. Petra Urbanca, Skrita, nepoznana zgodovina NOB-revolucije, Založba Ignis, Ljubljana 2015, str. 84-90.

V Sloveniji še danes bolj kot kdaj prej velja, da je vsaka kolaboracija, tudi ona rutinska, ki je zapovedana v Haaški konvenciji iz leta 1907, prepovedana, da je izneverjenje narodu ali celo narodna izdaja. Ta nesmisel se premleva med nami že skoraj 70 let. Da je kolaboracija nekaj povsem normalnega, rutinskega, legitimnega, da je neprijetna, toda za preživetje naroda nujna in obvezna, je tema tega pisanja. Posebno bom obdelal temo vaških straž, domobranstva, prisege, kolaboracijo levega tabora. Ta je bila intenzivna vse do napada Nemčije na Sovjetsko zvezo, dne 22 junija 1941. Takrat je za Sovjete in KPS naenkrat postala zločin in izdaja!!!! Ta pravni nesmisel, ki je odpravljen povsod po svetu, še vedno velja v Sloveniji in Rusiji.

Z mednarodnimi določili, predvsem z določili haaške konvencije iz leta 1907, s komentarji in tolmačenjem teh določil, s primerjavami, zgledi dovoljene kolaboracije pri medvojnih londonskih vladah v pregnanstvu, z zgledom Anglije, ki je na zasedenih Rokavskih otokih podala izčrpen zgled najbolj intenzivne kolaboracije, bo nakazana in dokazana legitimnost kolaboracije. Naj bo to doprinos k resnici in pravici glede tega problema, ki je v Sloveniji že skoraj 70 let močno teptana

Preden preidem k obdelavi kolaboracije, naj povem še nekaj besed

o pravici do samoobrambe posameznikov, naroda. Samoobramba je najbolj naravna pravica, ki jo priznavajo že od pamtiveka. Vse od začetka pisanega prava je bila ta pravica v posameznih državah uzakonjena. Mednarodne konvencije so uzakonile to pravico v 19. stoletju. Primer je *Protokol Bruxelles* (predhodnik haaških konvencij). Italijanski delegat je predlagal naslednjo formulacijo, ki je bila odobrena: »Pravica osebnih samoobrambe mora biti vedno priznana prebivalcu dežele, ki jo zaseda sovražnik.« Pravico samoobrambe omenjajo Ženevske konvencije (člen 47.) iz leta 1949 in ustavna določila Združenih narodov (člen 51). Zanimivo, da je celo Hitler v *Mein Kampf* zapisal: »Če narod vidi, da gre nasproti uničenju, nima samo pravico ampak celo dolžnost, da se upre.« Resnični Hitler, Stalin in Tito so seveda drugačni. Ko so se narodi in posamezniki upravičeno uprli nemški sili, je obveljala njegova »svetovna nadoblast«, vodena s strani nordijske elite ... Tako Hitler: »Uporabil bom vsa sredstva, ki mi služijo, brez najmanjše skrbi ali načela časti ... nenapovedano bom uvedel teror. Važen je nenadni šok strahu in smrti.«

Odgovorni so morali odločiti in izbrati med tremi opcijami:

a) Potrpeti, čakati. Posledica bi bila nadaljevanje in še povečanje terorja. Seznam 25.000 rojakov, ki jih je treba pobiti, je imela KPS pripravljen že leta 1943!

b) Organizirati ilegalni odpor. KPS, OF in partizani, ki so bili takrat že povezani z Nemci in Italijani, bi s pomočjo okupatorja takšno ilegalo v najkrajšem času uničili. To bi pomenilo samomor demokratskega tabora

in povečani rdeči teror.

c) Zahtevati pomoč okupatorja z ustanovitvijo domačih oboroženih oddelkov, s posebno slovensko policijo. Mednarodna konvencija to ne samo dovoljuje, temveč zapoveduje. V prvi polovici leta 1942 so velepodjetnik Avgust Praprotnik, general Leon Rupnik in msgr. Lambert Ehrlich ločeno vsak posebej zaprosili italijanskega okupatorja, da bi dovolil ustanovitev slovenske oborožene enote. Italijani so to odklonili.

Okupacija pomeni učinkovito, vse ozemlje obsegajočo tujo vojaško zasedbo. Tak je bil primer Slovenije od 18. aprila 1941 dalje. Do 19. stoletja je okupacija pomenila veliko tragedijo za prizadeti narod. Okupator je delal z ljudmi in njihovim premoženjem, kar se mu je zljubilo. Noben zakon ga ni oviral, nihče ga ni klical na odgovornost. Rušenje mest, vasi, zažig domov, poboj predvsem moškega prebivalstva, premaganih vojakov, sila nad ženami in dekleti, odhod v suženjstvo, ujetništvo, so bili nekaj običajnega.

Ščasoma so se pojavili vplivni državniki, predvsem pravniki, ki so temu nemogočemu stanju hoteli odpomoči. Eden najbolj talentiranih pravnikov, Hugo Grotius, je v 17. stoletju že zapisal v knjigi *De iure belli* (vojno pravo): »Nič več škode se ne sme napraviti in okupator ne sme ničesar odvzeti, če ni absolutno povezano z njegovo varnostjo.« To Grotiusovo načelo je tako kot mnogo drugih preživelo stoletja. Številne njegove ugotovitve in določila so prevzele mednarodne konvencije, tudi obe haaški konvenciji. Sovjeti so njegova dela izdali v ruščini še leta 1948. ...

IZ SLOMŠKOVEGA DOMA

»Toc Toc« v Sloveniji

Mladinska gledališka skupina Slomško-vega doma se je meseca avgusta, z igro »Toc Toc«, odpravila na težko pričakovano turnejo po Sloveniji. Igro smo prvič predstavili na 45. Mladinskem dnevu v Slomškovem domu. Bili smo posebej navdušeni nad njo, saj smo jo sami priredili in prevedli v slovenski jezik. Teden kasneje, smo jo ponovili v istem okraju in čez mesec dobili povabilo tudi iz Carapachaya.

Navdušenje nad projektom je zrastle že proti koncu leta 2015, ko smo prejeli novico, da bo potovanje sofinanciral Urad za Slovence v zamejstvu in po svetu. Z velikim veseljem smo pričeli z organizacijo. Meseca julija smo pripravili poslovilno predstavo, ki se je je udeležilo veliko število gledalcev.

Že na poslovilni predstavi, smo izrazili našo željo in cilj potovanja: kot skupina, ki

jetno dobro razpoloženje publike in prvi smeh v polni dvorani nas je takoj umiril. Igra je odlično uspela in čez 250 oseb je zaploskalo ob koncu predstave. Na oder je stopil predsednik KD Laze v Tuhinju, Brane Vrankar in nas pozdravil. Njegove besede so bile večinoma zahvalne: zahvalil se nam je za ohranjanje slovenskega jezika in kulture. Izrekel nam je čestitko, ker smo že tretja generacija, ki ohranja te vrednote. Težko je z besedami opisati, kaj čuti srce ob takem trenutku, ki se je ponavljal po vsakem nastopu.

Naša druga predstava je bila v Levstikovem domu v Velikih Laščah. Tisti dan smo bili pred nastopom v Kočevskem Rogu, kjer smo se spominjali in molili za naše žrtve. Prepričan sem, da je ta dejavnost še bolj združila skupino. Po predstavi nas je pozdravil župan občine Velike Lašče, Anton Zakrajšek in nas povabil na

pesem. Stopili smo skupaj in zapeli »Kje so tiste stezice« in »Pri farni cerkvi«. V dvorani se je nahajala še druga skupina Slovencev, ki nam je kljub temu, da smo malo zafušali, močno zaploskala. Popoldan smo, malo pred predstavo obiskali Salezijanski center, kjer nas je čakala skupina mladih. Pripravili so nam zelo prijetno dobrodošlico, nas pogostili in nam razložili delovanje centra. Isto smo storili tudi mi in jim povedali, kaj vse počnemo po domovih v Argentini. Ob koncu smo odigrali skupinsko družabno igro. Malo pred nastopom nas je v svojo čevljarso delavnico povabil Emil Stopar, ki je bil zelo navdušen nad našim obiskom. V veliko začudenje nas vseh, nas je čakal z ogromnim darilom. To je bil skoraj pol metra velik viteški oklep, ki ga je izdelal okrajni kovač. Vitez je v roki držal kladivo z napisom »Toc-Toc« in tolkel na majhen čevlji, kot da bi ga izdeloval. A ta čevlji ni bil navaden. Bil je poseben, prav tak kot so ga naši dedje izdelovali v taboriščih. Bili smo neizmerno presenečeni in se mu iz srca zahvalili. Emil je bil začuden nad našo govorico in da še naprej uporabljamo besedi »Lepa hvala«. Nastop s polnim atrijem na gradu (250 oseb) je bil čudovit in tako smo zaključili našo tretjo predstavo.

7. avgusta smo nastopili v Gasilnem domu Begunje pri Cerknici. Pred nastopom smo si ogledali suho Cerkniško jezero in preživeli lep izlet po Notranjski.

Po tej predstavi nas je čakal malo manj natrpan program in tako smo izkoristili čas za izlete po najlepših krajih Slovenije. Obiskali smo slovensko obalo, Logarsko dolino, Bled in Bohinj, Ljubljano in skočili tudi na Hrvaško morje.

Naš zadnji nastop v Sloveniji pa nas je čakal v Škofji Loki. Že zgodaj nas je sprejela gospa Helena Janežič in nam razkazala središče mesta. Nato smo se odpravili v Kapucinsko knjižnico kjer so nam natančno pokazali, kako poteka in se pripravlja znan Škofjeloški Pasijon. Bilo je res zanimivo. Poleg velike hiše, ki jo je

krasilo ogromno rož, nas je čakala skupina domačinov. Pripravili so nam pravo slovensko pogostitev. Poln žar čevapčičev in ražnjičev nam je hitro zadišal. Seveda nista manjkala potica in štrudelj. Prihajalo

Skupina s tajnico Marjanko Oblak

je vedno več ljudi in nastalo je pravo prijateljsko vzdušje. Skupaj smo se nasmejali ko smo izvedli »aplauso para el asador« in jim razložili to argentinsko navado. Tako smo preživeli krasno popoldne in se okrepčali za večerni nastop.

Ob 20. uri se je Jurijeva dvorana napolnila in še sami nismo mogli verjeti, koliko ljudi se je zanimalo za igro. Tako je potekel naš zadnji nastop, pri katerem smo, ob smehu domačih ljudi, zelo uživali. Ob koncu nas je gospod župnik prijazno povabil na večerjo v župnijo, kjer sta zopet tekla slovenska beseda in vino. Preživeli smo res nepozaben zadnji dan v Sloveniji.

Takšni so bili najpomembnejši utrinki naše turnee, čeprav je veliko trenutkov nemogoče opisati v besedah. Vsi pa so imeli nekaj skupnega: ob vsakem koraku na slovenski zemlji smo bili vedno bolj prepričani, da smo pravi Slovenci, da je Slovenija tudi naša domovina in da so vrednote, ki jih ohranjamo Slovenci v Argentini, pravi zaklad.

Branko Marinič

Nastopajo Zofija Marolt, Lucijana Jakoš, Gabi Oblak, Tomi Lenarčič, Branko Marinič in Maja Podržaj.

potujemo v Slovenijo, moramo vedeti in biti prepričani, da je projekt, ki ga bomo predstavili, le prva stran celotne knjige. Prava vsebina je tista, ki je na notranjih straneh. Vsebina, ki pokaže kaj smo in kaj delamo Slovenci v Argentini. Danes lahko rečemo, da se je cilj izpolnjeval iz dneva v dan, ko smo hodili po različnih krajih Slovenije.

Naš prvi nastop je bil v Lazah pri Tuhinju. Ker je bil prvi, smo imeli precej treme in smo bili z živci na koncu. Never-

večerjo. Prijazno smo izmenjali nekaj besed.

Naslednji dan, smo imeli predstavo v prelepem gradu Sevnica na Dolenjskem. Domačini so nam pripravili celodnevni program. Najprej smo si ogledali središče mesta, nato so nam pokazali tudi grad in nam razlagali njegovo zgodovino. Zgodilo se nam je nekaj nepozabnega: nahajali smo se v Lutrovski kleti. To je stavba v gradu, znana po svoji akustiki. Vprašali so nas, če znamo zapeti kakšno slovensko

BLAŽENI CURA BROCHERO (31)

Pastir, ki je dišal po ovcah

Zbrala in priredila Metka Mizerit

DOLGA POT DO OLTARJA

Že kmalu po smrti duhovnika Brochera so se njegovi farani priporočali svojemu pokojnemu župniku in bili uslišani. Zakaj je bil šele 14. septembra 2013 proglašen za blaženega? Postopki, da nekoga proglasijo za blaženega in potem za svetnika so dolgi, natrčni in zamudni. Potrebuje se tudi priznanje čudeža.

Msgr. Santiago Olivera, škof iz Cruz del Eje, kamor danes spada kraj Cura Brochero, je lepo opisal njegovo življenje ter ugotovil, da je sveta Faustina Kowalska »čakala« papeža, danes svetega Janeza Pavla II – Poljaka; Cura Brochero je »čakal« papeža Frančiška - Argentinec. Božja Previdnost je hotela, da je Brochero proglasil za blaženega papež Frančišek, čeprav je že prej Benedikt XVI. podpisal dekret za proglasitev duhovnika Brochera za blaženega. Papež Frančišek je Argentinec in jezuit. Če smo se prej spraševali, zakaj ni bil prej proglašen za blaženega, si danes upam trditi, da je to čas, ki je bil pripravljen zanj. Brez dvoma zgodovinski čas. Da je v času, ko vesoljno Cerkev vodi papež Argentinec, argentinski duhovnik proglašen za blaženega, nas navdaja s ponosom in veseljem.

Temu užitku se pridružuje dejstvo, da je papež jezuit. Sveti Ignacij Lojolski je bil ustanovitelj Jezusove družbe in duhovnih vaj. Cura Brochero je upošteval njihovo apostolsko delovanje potom Ignacijevih duhovnih vaj. Svoje farane je vodil na duhovne vaje v Córdobo, potem pa je z njihovo pomočjo zgradil Dom duhovnih vaj v svojem kraju Villa del Tránsito.

Postopek za blaženega se je začel 17. marca 1967, ko je to dovolil Sveti sedež. Podatke so zbirali v Córdobi, kamor je v času duhovnika Brochera spadala njegova

obširna fara. Tudi v Cruz del Eje so iskali dokumente in pričevanja. Takrat je še živel nekaj starčkov, ki so kot otroci duhovnika Brochera osebno poznali. Zbirali so njegova lastnoročna pisma in prošnje, ki jih je pisal svojim prijateljem in raznim važnim osebnostim, ko je prosil za pomoč pri svojih velikih načrtih.

Seveda pa je bilo najvažnejše pri tem, da je bil prištet za blaženega - čudež. Februarja 2000 se je v Córdobi sestal odbor, ki je imel za cilj oceniti, raziskati domneven čudež na priprošnjo Brochera. Odboru je načeloval duhovnik Dante Simón.

Čudež za blaženega

Fantek Nicolás Flores je bil nevarno ranjen v avtomobilski nesreči v Falda del Cañete (Córdoba). Imel je razbito lobanjo in del njegovih možganov ni deloval. Bil je na robu smrti potem, ko se mu je srce trikrat ustavilo in je nehal dihati. Družina se je zatekla k duhovniku Brocheru in otrok je ozdravel.

Aprila istega leta so v Vatikanu preučili primer in odbor sedmih zdravnikov je 10. maja 2012 izjavil, potrdil, da Nikolajevo ozdravljenje nima znanstvene medicinske razlage. 7. junija je odbor teologov odločil, da je otrok ozdravel, na priprošnjo duhovnika Brochera. Ko so bili zaključeni kanonični postopki, so jih predstavili papežu Benediktu XVI, ki je podpisal dekret, da je duhovnik Brochero blažen.

Obred proglasitve je potekal v Córdobi v kraju, ki nosi njegovo ime 14. septembra 2013, v času papeža Frančiška. Predsedoval je kardinal Angelo Amato. Navzočih je bilo 200.000 vernikov, 80 škofov in okoli 1200 duhovnikov. Navzoči so bili tudi predstavniki oblasti, ministri, poslanci in takratni šef prestolnega mesta Mauricio Macri (danes predsednik države). Gostitelj je bil cordobski guverner José Manuel de la Sota. Od takrat se god duhov-

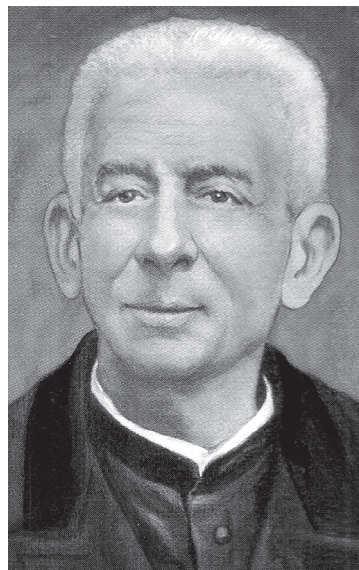
nika Brochera praznuje 16. marca, na dan njegovega rojstva, po odločbi papeža Frančiška.

Camila Brusotti in proglasitev Brochera za svetnika

10. septembra 215 je cerkveno sodišče v Rimu ocenilo kot drugi čudež Jožefa Gabrijela Brochera ozdravljenje deklice Camile Brusotti iz San Juana. Njena mati in očim sta jo tako kruto pretepla, da je imela infarkt v desni polovici možganov in bi ostala paralitična, če bi sploh preživela. Zdravniki so označili njen primer za smrten. Njeni sorodniki so prosili za zdravje na priprošnjo Brochera. Deklica je ozdravela in ponovno hodi ter živi normalno življenje. Odbor sedmih zdravnikov je soglasno odločil, da je njeno ozdravljenje nenavadno in nima znanstvene razlage. Teološka komisija je dala svoje jamstvo, ko je priznala, da je prišlo do ozdravljenja na priprošnjo blaženega duhovnika Brochera. Kardinali in škofje so potrdili čudež in letos 22. januarja je papež Frančišek podpisal dekret, da bo proglašen za svetnika v Rimu 16. oktobra 2016. To bo prvi argentinski svetnik.

Z vernim ljudstvom se veselimo vsi, ki nam je pri srcu Argentina in njena prihodnost.

(Konec)

SAN JUSTO

»Kdor ne naredi nič za druge,
ne naredi nič zase«

Z veseljem in v lepem številu smo se udeležili prijateljskega kosila, kate-rega čisti dobiček je bil namenjen delovanju p. Petra Opeke na Madagaskarju. Tam živi in deluje že 46 let, pa ne le zase, temveč za to, da posreduje najbolj revnim svojo ljubezen, znanje, upanje, optimizem, pomoč in dostojanstvo.

V imenu Našega Doma je vse navzoče pozdravil podpredsednik Andrej Mehle. Nato je ga. Mici Malavašič Casullo prebrala pismo, ki ga je prav za to srečanje poslal misijonar Peter Opeka; med drugim je napisal tudi sledeče:

»... Resnično sem ganjen vaše vztrajne ljubezni do naših revnih otrok in njihovih družin! Vaše prizadevanje, da pomagate revnim, je bratska gesta, ki prihaja iz dna vašega dobrega srca! Če kdo vidi, da ga drugi ljudje spoštujejo in mu pomagajo zaradi čiste solidarnosti, potem naši revni prijatelji spremenijo svoje življenje in postajajo boljši, bolj poštene in odgovorni za svoje družine. Naši bivši smetiščarji sedaj vidijo, da se lahko živi dostojno in brez kraje! Ta nova miselnost prinese pravi razvoj v družino in v največji prid njihovih otrok ...«

V zahvalo ob prejetih dobrotah smo pred kosilom vsi zapeli »Je angel Gospodov«. Pridni mladci in mladenke - pod vodstvom Nadje Miklič, Erika Oblaka in Ignacija Mehleta - so nam postregli z okusno jedjo, ki so jo pripravile naše kuharice: Ninka Keršič, Marija Tomažević, Marija Drenik, Monika Rovin in Francka Juhant. Prav prirčna jim hvala! Zahvala gre tudi Franciju Štrublju,

ki je daroval meso in piščance ter Franciju Miklavcu, ki je daroval krvavice. Vse to so na žaru spekli Gabi Zupanc, Mili Rovin in Luka Štrubelj.

Dvesto dvajset udeležencev nas je preživelo nedeljsko opoldne v skupnem razvedrilu in v duhu srčne solidarnosti. Pred posladkom nam je zborček Balantičeve šole podaril šopek veselih slovenskih pesmi, pod taktirko vedno dobrodušno razpoložene ge. Kristine Skvarča Šenk. Da se je petje dovolj glasno in lepo slišalo, je za zvočno napravo poskrbel Matjaž Groznik. Vsi smo navdušene pevčke nagradili z močnim ploskanjem, saj so res popestrili popoldan in nam vsem privabili na ustnice prešeren nasmeh. Za njimi je stopil k mikrofону Lovro Tomažević, ki je najavil najpohitimo z nakupom ostalih števil, ker bo pričel s srečelovom. S hudomušnim pripovedovanjem med klicanjem števil smo bili vsi dobre volje. Te ni bilo konca, saj je za vsakega dobitnika imel pripravljeno primerno besedo, ki nas je spravila v smeh! Nad dvesto bogatih in lepih dobitkov je bil dar vseh tistih, ki so imeli sočutno srce do naših bratov po svetu, ki jih je življenje v revščini težko prizadelo. Nahajamo se v izrednem letu Božjega Usmiljenja in papež Frančišek nas spodbuja, naj delamo majhne stvari z velikim srcem, odprtim Bogu in bližnjemu. Vsi dobro vemo, kako mnogi čakajo, da se jih naše roke dotaknejo in v njih očeh prižgejo iskrico upanja! In temu smo bili tudi priče: zbrana vsota (\$ 64.481, u\$s 3.200 in € 760) bo gotovo olajšala, vsaj v neki meri, življenje družinam v mestu Akamasoa. Iz srca se zahvaljujemo vsem, ki so tako širokoprčno darovali dobitke in za sodelovanje. Prepričani smo, da lastno življenje vrednotimo le takrat, ko se z ljubeznijo in nesebičnim darovanjem dotaknemo življenja bližnjega.

Peter Opeka je v pismu dodal: »... Hvala vam, da skupaj gradimo bratski in boljši svet, da dajemo nekaj, kar nam pripada in prostovoljno darujemo za tiste, ki živijo s tako majhnimi sredstvi ...«

Človek ne živi samo svojega osebnega življenja kot posameznik, temveč zavedno in nezavedno tudi življenje svoje dobe in sodobnikov. Zavedajmo se, da z vsakim našim dejanjem, čeprav ta zgleda majhno in skromno, lahko zboljšamo svet. Če nam uspe, da spremenimo vsaj eno solzo v nasmeh, se je že splačalo. Življenje nam je darovano; zaslužimo si ga s tem, da ga sami darujemo.

Lučka Bergant

Kanonizacija Matere Terezije

Papež Frančišek bo to nedeljo, 4. septembra, med slovesnostjo na Trgu sv. Petra blaženo Mater Terezijo razglasil za svetnico. V pričakovanju tega dogodka v Katoliški cerkvi, tudi v Sloveniji, opravljajo devetdnevno; devet dni z mislijo in molitvijo ob veliki ženi 20. stoletja, ki je bila veliko znamenje Božjega usmiljenja. Njeno življenje se je začelo 26. avgusta 1910 v Skopju; za nebesa je dozorela 5. septembra 1995 v Kalkuti.

Ko so leta 2010 praznovali stoletnico rojstva blažene Matere Terezije, se je izkazalo, da ni bila rojena 27. avgusta. Na ta dan je bila krščena in v življenjepisih so ta datum navajali za njen rojstni dan. Na osnovi arhivskih dokumentov se je izkazalo, da je njen rojstni dan 26. avgust 1910.

Vsaj na kratko si pogledajmo njeno življenjsko pot. Odraščala je v albanski družini v Skopju na Kosovem. Kot osemnajstletno dekle je z blagoslovom domačega škofa Janeza Frančiška Gnidovca in v spremstvu Slovenke Terezije Betke Kanč odpotovala na Irsko, vstopila v red loretskih sester in od tam odšla v Indijo. Po več letih učiteljskega poklica je začutila, da jo Bog kliče med najubožnejše.

Leta 1950 je dobila dovoljenje za ustanovitev reda misijonark ljubezni. Dve leti zatem je v Kalkuti odprla dom za umirajoče, temu je sledil dom za zapuščene otroke in nato še za gobavce. V nekaj desetletjih se je skupnost sester Matere Terezije naselila na vseh celinah. V Ljubljano so prišle 16. julija leta 1987. Mati Terezija je umrla 5. septembra 1997 v Kalkuti.

Papež Janez Pavel II. jo je 19. oktobra 2003 razglasil za blaženo, za njen god pa določil njen smrtni dan. Ena izmed njenih sester, ki živijo v Ljubljani, je bistvo njenega življenja in delovanja povzela z besedami: »Mati Terezija je imela navado reči: Za nas je zelo pomembno, da molimo, kajti molitev nam daje čisto srce in čisto srce lahko ljubi. Sad molitve je namreč ljubezen

in sad ljubezni je služenje. Ni pomembno, koliko naredimo, ampak koliko ljubezni vložimo v delo.«

Za njo je v ostal njen red, ki nadaljuje delo ljubezni, tudi v državah, kjer Cerkev ni lepo sprejeta. V 80.ih letih minulega stoletja je Mati Terezija namreč odprla hiše praktično po vseh komunističnih deželah, od Sovjetske zveze, do Albanije in Kube. Neuresničena pa je ostala njena želja, da bi odprli hišo na Kitajskem, saj jim je tamkajšnja vlada to preprečila.

Poleg geografske širitve je Mati Terezija poskrbela tudi za duhovno širitev znotraj karizme. Tako je ustanovila več moških vej. Ob njeni karizmi se navduhujejo tudi nekatere laične družbe.

Delo Matere Terezije in naglo širjenje njene karizme po svetu sta pritegnila mednarodno pozornost, ki se je začela odražati v podeljevanju raznih nagrad. Vrhunec predstavlja Nobelova nagrada za mir leta 1979. Mediji so z vedno večjim zanimanjem začeli spremljati njeno delo.

Mati Terezija je tudi v zadnjih letih življenja kljub naraščajočim zdravstvenim težavam vodila svojo kongregacijo. Marca 1997 je še blagoslovila svojo naslednico, s. Nirmalo, se srečala s papežem, nato pa se vrnila v Kalkuto, kjer je 5. septembra končala svoje zemeljsko življenje. Njeno poslanstvo danes nadaljuje približno 5.000 sester redovne skupnosti misijonark ljubezni, ki delujejo v več kot 700 skupnostih v 135 državah sveta, tudi v Sloveniji in Argentini.

Misijonarke ljubezni nimajo nobenih velikih programov za prihodnost. Kot je v pogovoru za Agencijo Fides že pred leti povedala sedanja predstojnica redovne skupnosti s. Mary Prema, si prizadevajo ostati odprte za tisto, kar od njih zahteva Bog. Tudi Mati Terezija ni nikoli dala nobenih navodil za prihodnost reda. Njeno edino in stalno priporočilo je bilo le to, da si morajo misijonarke neprestano prizadevati, da postajajo vedno bolj svete.

Podobnik ni več v SLS

Razsodišče Slovenske ljudske stranke je iz stranke izključilo nekdanjega predsednika Marjana Podobnika. Zdajšnji predsednik Marko Zidanšek odločitev vidi kot priložnost za prenovu na desnem političnem polu. Sam znotraj stranke čuti trdno podporo, odločitev je zanj tudi sporočilo članov, da se ne gredo »zakulisnih igrice«. Podobnik odločitev obžaluje in obljublja nadaljnja prizadevanja za dobrobit prihodnosti Slovenije.

Izključitev Marjana Podobnika, ki je bil vnovič pripravljen prevzeti vodenje SLS, je predlagal izvršilni odbor stranke. O njegovi izločitvi je v začetku meseca najprej odločal občinski odbor SLS v Velikih Laščah kot pristojni odbor, saj je Podobnik tam član, a odbor se za izključitev ni odločil. Izvršilni odbor se je zato pritožil na razsodišče, ki je s štirimi glasovi za ter enim proti sklenil ugoditi pritožbi. Odločitev je dokončna.

Izvršilni odbor je julija Podobnikovo izključitev predlagal zaradi domnevnih

kršitev strankinega statuta in kodeksa etičnega ravnanja, in sicer naj bi kršil člene, ki govorijo o »obrekovanju najvidnejših predstavnikov SLS v medijih, nespoštovanju in kršenju sklepov najvišjih organov SLS in vplivu javnih nastopov članov na ugled stranke v javnosti«. V stranki so izpostavili pisanje časnika *Delo*, da naj bi se Podobnik s predsednikom SDS Janezom Janšo v zakulisju usklajeval pred in po volitvah v *Kmetijsko gozdarski zbornici Slovenije* (KGZS) ter ga prosil za pomoč pri prevzemu KGZS za povečanje možnosti zmage »Demosa 2.0« na prihodnjih parlamentarnih volitvah.

Po izključitvi Marjana Podobnika, so svoje izstope napovedali še Jakob Presečnik, Stanislav Brenčič in Janez Podobnik. Slednji je za Dnevnik dejal, da je izključitev njegovega brata »škodljiva« za prihodnost SLS. Marjan Podobnik je SLS vodil od leta 1992 do neuspešne združitve stranke s SKD leta 2000.

NOVICE IZ SLOVENIJE

DVE LETI SLOVARJEV NA INTERNETU

Slovarski portal Fran (www.fran.si), ki bo 14. oktobra dopolnil dve leti, je že zabeležil desetmilijonto poizvedbo. Portal, kjer so na voljo vsi temeljni slovenski jezikovni priročniki, kot sta SSKJ in Slovenski pravopis, v povprečju na dan obišče več kot 22.000 uporabnikov spleta.

SLOVENIJA PRODAJA TANKE

Ministrstvo za obrambo je objavilo javno zbiranje ponudb za prodajo tankov M-55S in oklepnih vozil BVP M-80A. Ponudbe bo zbiralo predvidoma do 23. novembra, nato pa bo izbralo najboljšega ponudnika. Na ministrstvu ocenjujejo, da bo celoten postopek dolgotrajen, saj bodo morali pridobiti in preveriti vse potrebne dokumente kupcev.

LONDONSKI ORKESTER S SLOVENSKO SOLISTKO

V sklopu Ljubljana festivala je v Cankarjevem domu nastopil Londonski simfonični orkester, ki sodi med peščico najuglednejših orkestrov na svetu. Taktirka je bila v rokah italijanskega dirigenta Gianandree Nosedre, kot solistka je nastopila slovenska violinistka Lana Trotovšek.

54. MEDNARODNI KMETIJSKI SEJEM

Na sejmišču Pomurskega sejma v Gornji Radgoni je vrata zaprl 54. mednarodni kmetijsko-živilski sejem Agra, ki je minil v znamenju podpore politike kmetijstvu in ohranjanju podeželja. Sejem Agra so kot uspešen ocenili mnogi, od vladnih veljakov do predstavnikov kmetov, živilskopredelovalne industrije in organizatorjev. Po trenutnih ocenah naj bi si letošnje sejmsko dogajanje skupaj ogledalo okoli 125.000 obiskovalcev.

URJENJE KURDSKIH BORCEV

Slovenski vojaški inštruktorji bodo predvidoma v prvi polovici septembra odšli v Irak, kjer bodo urili kurdske borce, ki se borijo proti džihadistom Islamske države, so za STA sporočili z obrambnega ministrstva. Šest pripadnikov Slovenske vojske bo delovalo v Erbilu pod nemškim poveljstvom.

V GORE VEDNO PRIPRAVLJENI

V letošnjem letu se je v slovenskih gorah zgodilo že 290 nesreč, v desetih primerih so se končale s smrtjo. V enakem obdobju lani jih je bilo 332, so za STA povedali na Planinski zvezi Slovenije (PZS). Največ nesreč se še vedno zgodi zaradi nepripravljenosti, zato gorski reševalci opozarjajo, da vzpone vedno načrtujemo vnaprej.

PO SVETU

POTRES V ITALIJI

V noči 23. avgusta je osrednjo Italijo stresel močan potres z jakostjo 6,2.. Porušeno je bilo mestece Amatrice. Umrlo je najmanj 291 ljudi, medtem ko je dva tisoč ljudi ostalo brez strehe nad glavo. Nadaljujejo se tudi popotresni sunki. Žarišče potresa je bilo 76 kilometrov od mesta Perugia. Italijanska škofovska konferenca je takoj nakazala milijon evrov in napovedala nabirko po vseh italijanskih cerkvah 18. septembra. Papež Frančišek je namesto kateheze zbrane na Trgu sv. Petra povabil, da so skupaj z njim zmolili žalostni del rožnega venca za vse prizadete brate in sestre.

NEMŠKI POLITIČNI RAZHODI

Nemški podkancler Sigmar Gabriel se je dodatno oddaljil od kanclerke Angele Merkel in njenega reševanja migrantske krize. V pogovoru za televizijo ZDF je dejal, da je Krščansko-demokratska unija podcenila izzive migrantske krize. Merklova pa je v pogovoru za televizijo ARD na očitke odgovorila, da sprejeti ukrepi že dajejo rezultate. Ob tem je dodala tudi, da še ni sprejela odločitve o tem, ali se bo na volitvah prihodnje leto še enkrat potegovala za položaj kanclerke.

PRIBEŽNIKI V SRBIJI

V Srbiji se povečuje število prebežnikov, predvsem iz Afganistana in Pakistana, ki naj ne bi bili upravičeni do azila v Evropski uniji. Meje, predvsem z Madžarsko, poskušajo prečkati nezakonito. Koordinator za pomoč prebežnikom pri Nadškofijski Karitas Beograd Miodrag Živković je povedal, da razmere še niso vznemirljive, a pojavljajo se določene težave. Trenutno je v Srbiji približno 4 tisoč prebežnikov, a spremenila se je njihova struktura. Potem ko so v preteklem letu in v preteklih mesecih v državo prihajale predvsem družine iz Sirije, ki so bežale pred vojno, je v Srbiji zdaj največ mladih Afganistancev in Pakistancev. Živković opaža, da so bolj napadalni.

PISALI SMO PRED 50 LETI

SOCIALNI RED

... V krščanskem redu je Bog naš Oče, mi pa njegovi enakopravni otroci v družini, ki ji je ljubezen osnovna postava, ljubezen do Boga in do bližnjega osnovni ukaz in sonce vsega blagostanja na tej zemlji. V materialističnem redu je človek človeku volk, vsa družba pa sužnja tistemu, ki je pobil vse tekmece in se pregrizel do vrha oblasti. V materialističnem redu ni Boga in družbena ljubezen nima smisla, saj je človek le materija. Oblast v in nad družbo je cilj življenja in zadnji mogoč uspeh. ...

Dr. Miha Krek

SLOVENC V ARGENTINI

Razstava slovenskega portreta v Argentini. V okviru VII. kulturnega večera SKA je bila v soboto, 20. avgusta, v mali dvorani Slovenske hiše odprta razstava slovenskega portreta v Argentini. Odprl jo je g. Marjan Marolt ... Na razstavi so zastopani s portreti: akad. kipar France Ahčin ter akad. kiparji Ivan Bukovec, France Gorše, Marijan Koritnik, Ted Kramolc, Stane Kregar, Tome Kržišnik, Andrej Makek, France Papež, Bara Remec, Matej Sternen, Darko Šušteršič, Milan Volovšek in Metka Žirovnik. Razstavo so pripravili gg. Marijan Marolt, Ivan Bukovec in Robert Petriček. ...

San Martin. O pomenu socialnih enciklik je v nedeljo, 21. avgusta, predaval g. Rudolf Smersu na skupnem sestanku krožka SDO in odseka SFZ v San Martinu. Razveseljivo je, da se slovenska mladina zanima tudi za gospodarske in socialne probleme in še zlasti za krščanski socialni nauk.

Odbor Slovenskega doma v San Martinu obvešča vse svoje člane in članice, da so se nove gradnje v domu v glavnem končale s precejšnjo zadolžitvijo. Zato prosi vse za velikodušno pomoč v obliki podpisovanja novih deležev in brezobrestnih posojil. ...

Osebne novice. Družinska sreča. V družini Franca Vitriha in njegove žene ge. Ančke roj. Seljak se je rodila hčerka Monika. Srečni družini naše čestitke.

(Svobodna Slovenija, 25. avgusta 1966 - št. 34)

UDARCI ISLAMSKE DRŽAVE

V samomorilskem bombnem napadu jemenskem mestu Āden je bilo ubitih najmanj 60 ljudi. Tarča napada je bil vojaški naborni center. Odgovornost za dejanje je prevzela Islamska država. Samomorilski napadalec je z avtomobilom bombo zapeljal v skupino vojaških nabornikov. Pristaniško mesto Āden je sicer začasni sedež mednarodno priznane jemenske vlade, ki jo podpira Saudova Arabija. Na območju je poleg Islamske države zelo dejavna tudi Al Kaida. Obe organizaciji izkoriščata zmedo zaradi leto in pol trajajoče vojne med huti in privrženci predsednika Abdrabuja Mansurja Hadija.

MIR V KOLUMBIJI

V Kolumbiji se veselijo zgodovinskega sporazuma med predstavniki vlade in največjimi levičarskimi gverilskimi skupinami, s katerim se končuje več kot pol stoletja trajajoči konflikt. V njem je bilo ubitih več kot 220 tisoč ljudi, pred nasiljem jih je zbežalo nekaj milijonov. Strani sta zgodovinski dogovor sklenili po skoraj štirih letih pogajanj. Dogovor med drugim predvideva, da oblasti ne bodo zaprle nobenega levičarskega upornika, ki bo priznal sodelovanje v grozodejstvih in se pokesal, voditeljem upornikov pa bo do leta 2026 zagotovljenih pet sedežev v zgornjem in spodnjem domu parlamenta. O dokončni potrditvi bodo kolumbijski volivci odločali na oktobrskem referendumu.

RESUMEN DE ESTA EDICION

SE FUE UN GUERRERO

Con cierto atraso nos llegó una triste noticia. En Toronto, Canadá, falleció el pasado 27 de julio el Dr. Peter Urbanc. Fue un gran demócrata y como tal, abandonó Eslovenia con el advenimiento del comunismo. Luego de pasar por varios países se radicó en Canadá, donde desarrolló una importante labor profesional, pero especialmente como miembro de la colectividad eslovena. Como dirigente del Partido Demócrata fue miembro del Comité nacional esloveno, una especie de gobierno en el exilio. Tras la caída del régimen comunista visitó Eslovenia en muchas oportunidades. También se dedicó a estudiar la época de la guerra y la revolución comunista, escribiendo sobre el tema y editando varios libros. Fue un batallador por los derechos y la dignidad de los emigrantes eslovenos. Editaba y distribuía información relacionada a la política eslovena, siempre en defensa de la democracia y la libertad. ¡Que descanse en paz! (Pág. 2)

TOC TOC EN ESLOVENIA

El grupo juvenil de teatro de Slomškov dom en Ramos Mejía presentó en sus jornadas juveniles la comedia Toc Toc, adaptada y traducida al esloveno por ellos mismos. Después surgió la idea de una gira por Eslovenia. El proyecto fructificó este año, cuando el grupo visitó la tierra de sus antepasados. Realizaron varias presentaciones en distintas localidades de Eslovenia, finalizando en Škofja Loka. En todas partes fueron recibidos con entusiasmo y admiración, ya que todos admiraban un grupo de jóvenes de tercera generación que dominaba el idioma y hacía gala de sus raíces. Y esa fue también la conclusión del grupo: sintió profundamente sus orígenes y su entidad eslovena, aceptando orgullosos los valores recibidos de sus antepasados. (Pág. 3)

SAN CURA BROCHERO

En este número terminamos de publicar la serie de artículos en que estuvimos narrando la vida y la obra de José Gabriel del Rosario Brochero, el futuro santo argentino, a quien el papa Francisco de finió cono “pastor con olor a ovejas”. Guiados por la pluma de nuestra colaboradora Metka Mizerit, repasamos, en 31 entregas semanales, su niñez y juventud, su vocación y el estudio sacerdotal y especialmente su acción apostólica en la Traslasierra cordobesa. El Cura Brochero fue y es ejemplo de dedicación a un trabajo y una misión. Su ejemplo de entrega a los simples y a los más pobres es una luz en el camino de nuestra actual situación como sociedad y como país. (Pág. 3)

SOLIDARIDAD EN NAŠ DOM

La comunidad eslovena de San Justo ya tiene como tradición su almuerzo para recaudar fondos destinados a la misión del padre Pedro Opeka. El muy conocido misionero, nacido en esta comunidad, realiza una grandiosa labor evangelizadora y humanitaria en Madagascar, donde logró transformar un basural en una Akamasoa, “Ciudad de Amigos”, devolviendo la dignidad y brindando trabajo y educación a miles sus habitantes. En la reunión se leyó una carta, que el padre Opeka hiciera llegar especialmente, agradeciendo la generosidad, porque “juntos construimos un mundo de hermanos”. (Pág. 4)

SANTA MADRE TERESA

Otro artículo de santos y de misioneros. El próximo domingo el papa Francisco declarará santa a la Madre Teresa de Calcuta. De origen albano, nacida en Kosovo, ingresó en la vida consagrada a los 18 años. Sintió el llamada de Dios por los más pobres y fue a la India. Allí desplegó todo su amor por los leprosos y los abandonados. Creó una orden, que se extendió por todos los países del mundo. Su lema fue: “No importa cuánto hacemos, sino cuánto amor ponemos en nuestro trabajo”. Su ejemplo mueve los corazones por un mundo mejor. (Pág. 4)

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE / Director: Antonio Mizerit / Propietario: Asociación Civil Eslovenia Unida / Presidente: Jorge Komar / Redacción y Administración: RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA Tel.: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: svobodna.ba@gmail.com Za Društvo ZS: Jure Komar / Urednik: Tone Mizerit

Sodelovali so še: Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Metka Mizerit, Marko Kremžar, Branko Marinič in Lučka Bergant.

Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina in Časnik.si.

Naročnina Svobodne Slovenije: Za Argentino, \$ 1300.-; pri pošiljanju po pošti: sivi papir, \$ XXXX.-; beli papir \$ XXXX.-; Bariloche; \$ XXXX.-; obmejne države Argentine, XXX.- US dol.; ostale države Amerike, XXX.- US dol.; ostale države po svetu, XXX.- US dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto, XXX.- US dol. za vse države. Dolg za letnike v zaostanku se plača po ceni naročnine tekočega leta. Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.

Čeke: V Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L. / California 2750-C1289ABJ Buenos Aires-Argentina / Tel.: (54-11) 4301-5040 / E-mail: info@vilko.com.ar

MALI OGLASI

TURIZEM

TURISMO BLED

EVT Leg. 12618

Dis. 2089

de Lucía Bogataj

Monseñor Marcón 3317 B, San Justo
Tel. 4441-1264/1265**GREGOR BATAGELJ, turistični vodnik v Sloveniji.** Slovenski/španski jezik. Mob.: +386-(0)31-567-098. E-naslov: mgbatagelj@gmail.com

ZOBOZDRAVNIKI

Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474.

ADVOKATI

Dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik. Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 / 15-4088-5844 - mariana.poznic@gmail.com**Dra. Ana C. Farreras de Kocar** - Sucesiones - Contratos - Familia - Comercial - Laboral - Civil - Jubilaciones - Pensiones - Asesoramiento nueva ley de ajuste previsional. Martes y jueves de 16 a 19 hs. Avellaneda 174 1º Piso (1704) Ramos Mejía, Buenos Aires. Tel.: 4482-5606 Cel: 15-6447-9683 mail: farrerasanac_te@yahoo.com.ar

VERA WINES - VINOTEKA

Prodaja domačih in uvoženih vin in penin. Poroke, praznovanja, podjetniška darila. Tel.: 4342-4112; Cel.: 15-3941-0078 - info@verawines.com.ar - Av. de Mayo 769, CABA. Od ponedeljka do petka od 11.30 do 19.30 ure, v sobotah pa od 10-18.ure.

POSREDOVANJA

PATAGONIA Storitve

María Cristina Breznikar Rant s.p. Vaš kontakt v Sloveniji. Osebna potovanja. Vzpostavimo stik med sorodniki. Pokojninski postopki, najemnine in več drugih storitev. E-mail: patagonia.storitve@yahoo.com

PSICOLOGIJA

Lic. Verónica. Selan - M.N. 61199. Psicoterapia individual, de pareja y familia. Atención psicológica para adolescentes y adultos. Libertad y Av. Corrientes - Zona microcentro-Tribunales. Tel.: 15 5869 8650. E-mail: veroselan@yahoo.com.ar

Horario de atención: Lunes a Viernes 9 a 13 hs.

OBVESTILA

NEDELJA, 4. septembra:**Mladinski dan na Pristavi.****NEDELJA, 11. septembra:****Mladinski dan v Našem domu v San Justu.****NEDELJA, 18. septembra:****Obletnica v Slomškovem domu.****ČETRTEK, 22. septembra:****Z.S.M.Ž. San Martin vabi na sestanek** v Domu ob 16. uri. Imeli bomo praznovanje in tombolo.**PONEDELJKA, 10. oktobra:**

Romanje v San Nicolás.

OSEBNE NOVICE

Smrt

Marinka Krajnik roj. Poglajen (76). Naj počiva v miru!

PORAVNAJTE NAROČNINO!

ZA OLIMPIJSKE DOSEŽKE

Marjan Fabjan, trener slovenskih judoistov, ki že vrsto let žanje uspehe na velikih tekmovanjih, je pred olimpijskimi igrami obljubil, da bo peš poromal na Brezje, če bo v Braziliji odličje osvojila poškodovana Ana Velenšek. Ta si je mesec dni po strganih kolenskih vezeh na olimpijskih igrah presenetljivo priborila bron v kategoriji do 78 kilogramov. Fabjan se je zato po vrnitvi v Slovenijo podal na 106 kilometrov dolgo pot od Lopate pri Celju do slovenskega narodnega svetišča Marije Pomagaj. Takoj po Kranju se mu je pridružil tudi rektor brezjanske bazilike pater Robert Bahčič.

Trenerja slovenskih judoistov so popoldne na Brezjah najprej pozdravili zvonovi. »Stisnilo ga je pri srcu, rekel je, da je to tisto, kar človeku da novo moč, novo energijo,« je zaupal pater Bahčič, ki je Fabjana spremljal del poti. Govorila sta ves čas od Kranja do Brezij. »Izmenjala sva veliko besed. Pogovarjala sva se o osebnih

stvareh, kot bi se poznala vrsto let, čeprav sva se srečala prvič. Moram reči, da je zelo zanimiv človek in zelo globok.«

Fabjan je patru Bahčiču povedal, da želi

P. Robert Bahčič in Marjan Fabjan pred podobo Marije Pomagaj

vero, ki so mu jo dali starši, posredovati tudi svojim otrokom. Vrednoti poštenja in iskrene

nosti pa želi deliti tudi z varovanci v svoji judo šoli. »Pravi, da je to najpomembnejše.«

Pomembno je tudi držati dano obljubo, zato se je Fabjan pravzaprav odločil za naporno pot.

Več kot sto kilometrov namreč ni majhen zalogaj. »Ne hodi veliko, a se je vseeno odpravil na pot. Bal se je, da ga bodo izdala kolena, ker je imel večkrat težave z njimi. Potem je bilo s koleni vse dobro, mučili pa so ga podplati in ostale stvari. Vendar je s postanki premagoval tudi to,« je še dejal pater Bahčič.

Fabjana je med potjo na Brezje poklicalo več ljudi, naročili so mu, naj se jih pri Mariji Pomagaj spomni v molitvi. To je storil, prav tako se je tam spomnil vseh svojih varovancev. Fabjan je prejel tudi darilo - podobo Marije Pomagaj. Sam je v zahvalo prinesel repliko medalje, ki jo je osvojila Velenškova.

SLOVENCİ IN ŠPORT

SREBRO S SPUSTA Z GORSKIM KOLESOM

Slovenska reprezentanca v spustu z gorskimi kolesi se tudi s tretjega evropskega prven-

Monika Hrastnik

stva po vrsti vrača z odličjem. Zanj je zaslužna 22-letna Mozirčanka Monika Hrastnik (foto), ki je v poljski Wisli osvojila srebrno kolajno. Lanski

prvak Jure Žabjek je predal evropski naslov, osvojil je četrto mesto, za bron je zaostal pol sekunde. Od Hrastnikove, sicer članice ajdovskega Črnega Trna, je bila za 0,332 sekunde hitrejša le Francozinja Marine Cabriou.

TUDI MARIBOR JE KONČAL EVROPSKO LIGO 2016

Nogometaši Maribora so na povratni tekmi 4. kroga kvalifikacij za evropsko ligo v Ljudskem vrtu premagali Gabalo z 1:0 (0:0). V 66. minuti je zadel Marcos Tavares, a kljub temu končali tekmo. Prvo tekmo so namreč Azerbajdžanci dobili s 3:1. Gabala se je tako uvrstila v skupinski del evropske lige.

CENTER ZA HOKEJ NA TRAVI

Slovenska športna infrastruktura se lahko pohvali še z novim nacionalnim centrom za hokej na travi, ki so ga odprli v Lipovcih pri Murski Soboti.

Igrišče v Lipovcih odgovarja najmodernejšim smernicam tega športa, saj je igrišče z umetno travo narejeno na podlagi iz gume, z najsodobnej-

šimi sistemi za namakanje, ki zagotavljajo najvišjo možno kakovost igralne površine. Kot so zapisali v Zvezi za hokej na travi, je igrišče bistveno bolj varno od peščenega in omogoča enake pogoje vadbe, kot jih imajo najboljši evropski klubi, ter možnost organizacije mednarodnih tekmovanj.

Ob odprtju novega centra so hokejisti v Lipovcih odigrali tudi turnir za veterane in mladince, po sedmih letih pa je spet nastopila tudi slovenska moška reprezentanca, ki je z 2:1 ugnala izbrano vrsto Madžarske.

NOVA PODPORA ČEFERINU

Predsednik Nogometne zveze Slovenije Aleksander Čeferin (foto) je v boju za predsedniško mesto Evropske nogometne zveze dobil uradno podporo še ene zveze. Čeferina, ki v konkurenci Nizozemca Michaela van Praaga in Španca Angela Marie Villarja velja za favorita, je uradno na seji izvršnega odbora podprla še ciprska zveza, poroča ciprska tiskovna agencija. Volitve za novega predsednika Uefe bodo 14. septembra v Atenah, na tajnem glasovanju bo volilo 55 članic krovnice evropske zveze.

ZDRAVJE

Več kot 40? Ne več kot 25!

Če delate več kot 25 ur na teden in ste starejši od 40 let, lahko to vpliva na vaše spoznavalne sposobnosti. Vsaj tako trdi nova raziskava, ki jo je opravil avstralski inštitut za uporabo ekonomijo in socialne raziskave iz Melbournea.

Omenjeni inštitut je s testi izmeril inteligenčni količnik več kot 6.000 delavcem, ki so bili starejši od 40 let. Ugotovili so, da je optimalen tedenski delavnik 25 ur na teden. Delo namreč spodbuja spoznavalne sposobnosti in če človek dela manj od 25 ur, to škodi kognitivnim sposobnostim. Toda če človek dela več kot 25 ur na teden in je starejši od 40 let, lahko delo postane škodljivo. Delo daljše od 25 ur na teden namreč povzroča utrujenost in stres, kar lahko škoduje možganom.

Kot je za spletno stran BBC povedal raziskovalec Colin McKenzie, začne tako imenovana tekoča inteligenca, torej sposobnost ljudi, da obdelujejo informacije, pešati po 20 letu, tako imenovana kristalizirana inteligenca, tj. sposobnost uporabe veščin, znanja in izkušenj, pa po 30. letu. To postopno pešanje inteligence vpliva na to, da se ljudje po 40. letu slabše odrežejo na testih, ki preverjejo spomin, odkrivanje vzorcev in miselne spretnosti.

Delo je torej po avstralski raziskavi dvorezen meč.

Delo po eni strani krepi možgane, toda pretirano delo povzroča utrujenost in stres, kar škodi možganom. Negativne učinke pretiranega dela so sicer ugotavljale že prejšnje raziskave, toda pri teh je za pretirano delo veljalo delo, ki je daljše od 40 ur na teden.

Na drugi strani pa avstralska oziroma McKenziejeva raziskava ugotavlja, da se pretirano delo za ljudi, starejše od 40 let, začne že pri več kot 25 urah. To kaže, da biološko in čustveno človeške spoznavne sposobnosti niso oblikovane tako, da

delamo več kot 8 ur in pet dni na teden, če smo starejši od 40 let.

Pomemben dejavnik pri pešanju kognitivnih sposobnosti je poleg pretiranega dela tudi pomanjkanje spanja. Kot pojasnjuje profesor psihologije na floridski državni univerzi Karl Ericsson, sta spomin in učenje odvisna od dolžine spanja in obnavljanja. Ameriška zdravstvena organizacija *National Sleep Foundation* priporoča več kot sedem ur spanja na noč za ljudi, ki so starejši od 26 let.

55. obletnica Slomškovega doma

"Zvestoba je mati sreče"

bl. A.M. Slomšek

11.00 dviganje zastav in sv. maša
poje pevski zbor Slomškovega doma Ex Cordé

13.00 likovna razstava in kosi

16.30 kulturni program:
slavnostni govor: Andrejka Dolinar
burka enodejanka: "Urška s Poljan"
režija: Marcelo BrulaZabava in ples ob zvokih Baires polka
(prijava za kosi na slomskovdom.rm@gmail.com)

Nedelja 18. septembra 2016